

Sokakların Derinleri

Rasim ÖZDENÖREN

Defalarca geçtiğim o sokaklarda hangi sokak hangisine yol verir, hangisi nereye çıkar, bilemedim.

Orada yığınla tanıdık sokak ismiyle karşılaştım. Kuşkusuz, her birinden geçip gitmişimdir, fakat hangisi hangisiydi, artık bilmem imkân dışı ...

Bütün sokaklar birbirine benzerdi.

Bütün sokaklar, sokak içleri, sokak başları, sokak çıkışları ...

Ahşap, mermer, beton karışımı bir malzeme yığınınından çıkartılmış evler. Evlerin sadeleştirilmeye çalışılmış rokoko pencerelerinden görünen eprimiş tül perdeler... perdeler... arkasında insan yaşayıp yaşamadığı belli olmayan... Fakat insanın içine öyle bir izlenimi ok gibi fırlatan: benim arkamda birileri var; sakın dikkatle bakayım deme, beni gördüğünü bilmek istemiyorum. Beni kendi yalnızlığımın ortasına bırak ve orada batmaya terk et! Hangi pencereye baksan, arkasından bir cadı çıkacak, çalı süpürgesine benzeyen saçları, Drakula dişleri ile kıpkırmızı gözlerinden fırlayan ışınları üzerinize salacak. Perdeler, tül perdeler, sır vermeyen perdeler kıpırdanıyor... Minicik dalgalanmalar, ürperti gibi ...

Ve illa da kaynağı belli olmayan bir piyano sesi ...

Bach'ın melodileri Beyoğlu'nun bütün göğünü tutmuş ve artık Bach'a ait olmaktan çıkmış metafizik sesler hâline gelmiş ...

Piyano acayip bir ezgiyi uzatıyor, o ezginin uzatılmış notalarından sokaklara parmaklar süzülüyor, incelmış kollar, kırık bacaklar, mezar çürüğü yüzler ...

Zaten sokakta birkaç adım atınca vitrini kapatılmış –çoktan kapatılmış, çünkü camların kalın tozları arasından içerisi zar zor görünüyor- bir dükkân: orada, eskiden sanki müzik aletleri satılıyormuşçasına bir izlenim veriyor. İnsan içerde ne olduğunu çılgınca merak ediyor. Avuçlarını gözlerinin iki yanına atgözlüğü siperi hâline getirerek bakıyor: o da ne? O tozlu piyano orada duruyor. Ve dehşetten büyümüş gözlerinize piyanonun kendiliğinden hareket eden tuşları... Belli ki, Drakula'nın kanını emdiği ya da emmeye göz koyduğu kız piyanonun başındadır.

Kadın oyuncunun adının Annie Ball olduğu anımsanıyor. Bu ad nereden geliyor? Annie Ball Türk değil. Rum mu? Rumcada böyle ad olur mu? Transilvanya ise benim için bir yayla bölgesi değil, karanlık ve egzotik bir mıntıkanın adını çağrıştırtıyor. İnsanda öyle bir izlenim bırakıyor.

Sokakların derinlerine indikçe her sokak başında başlarında siyah kukuletalar, ellerinde kiliselerden çalıntı meşaleler tutan keşiş kılıklı insanlar birerli kolla yürüyor, bir sokaktan ötekine geçip duruyorlar. Sakalları yerleri süpürüyor. Ellerindeki meşaleler sakallarını okşuyor, fakat meşaleler sakalları yakmıyor. Yaksa da kimse nin umurunda değil. Sakalı yananın bile...

İşte birden...

Arka sokakta bir koşuşturmaca ...

Cadde-i Kebir'e ulaştığında oranın da bir arka sokak hâline gelmiş olduğunu gördü.

Her yer bir arka sokağa dönüşmüştü. Yıllar öncesinin elindeki minicik teneke kutusuna ucu halkalı pipetini sokup üfleyerek havaya sabun köpükleri uçuran o ef-sane adamla karşılaştı. Hâlâ gelip geçenlere oralarda koşuşturanlara sakın bir sesle: "Uçaaan balonlar" ını satmaya çalışıyordu.

Kargaşa sabaha kadar süreceđe benziyordu.

Ortalıkta çan sesleri uluyordu.